

9) EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklan mukaisesta sovittelumenettelystä valittaja katsoo, ettei kyse ole menettelyllisestä edellytyksestä, ja siksi virkamiestuomioistuin on virheellisesti rinnastanut sen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavaan hallinnolliseen muutoksenhakuun, joka on pakollinen ja joka rajoittaa mahdollisuutta nostaa myöhemmin kanne tuomioistuimessa.

10) Sovittelumenettelystä kieltäytymisen osalta valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuimen päätös on lainvastainen, koska pankki ei voi missään olosuhteissa kieltäytyä tästä menettelystä.

Tästä seuraa, että kieltäytymistä ei voida oikeuttaa hyväksyttävästi millään perusteella ja että jos työntekijän vaatimus hyväksytään, pankin vastuuta on pidettävä ankarampana ja se on ehdottomasti veloitettava korvaamaan menettelystä aiheutuneet kulut.

11) Implisiittisestä kieltäytymisestä, joka koskee laserhoidosta aiheutuneita kuluja, De Nicola katsoo, että perustelujen puuttuminen on selvä osoitus harkintavallan väärinkäytöstä, koska korvauksen maksamisesta voidaan kieltäytyä vain kolmessa tapauksessa ja koska muodollisen toimen puuttuminen merkitsee mitättömyyttä, josta voidaan valittaa milloin tahansa.

12) Valittaja katsoo lopuksi, että virkamiestuomioistuimen päätöstä olla lausumatta asiasta, koska sillä ei ole ollut tiedossaan asian kannalta tarpeellisia seikkoja, on pidettävä myös lainvastaisena.

C) Vaatimus asiaan liittyvien kulujen korvaamisesta

13) Virkamiestuomioistuin katsoi, ettei vaatimusta voida ottaa tutkittavaksi lis pendens -vaikutuksen vuoksi, vaikka lis pendens -vaikutuksesta ei ole säännöksiä työjärjestyksessä. Valittajan mukaan virkamiestuomioistuin ei ole selittänyt, miten sellaiset vaatimukset voivat olla identtisiä, joista toinen on esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa vireillä olevassa asiassa ja toinen muutoksenhakuasteessa vireillä olevassa asiassa eikä sitä, miten — ja kenen toimesta — päätöksen perusteena olevat tosiseikat on esitetty.

14) Valittaja katsoo lopuksi, että valituksen hyväksyminen ja valituksenalaisen tuomion muuttaminen merkitsevät, että sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhausta aiheutuneita kuluja koskeva vaatimus ratkaistaan uudelleen.

Kanne 29.7.2011 — Ellinika Touristika Akinita v. komissio

(Asia T-419/11)

(2011/C 282/80)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ellinika Touristika Akinita A.E. (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Fragkakis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— hyväksymään kanteen kokonaisuudessaan

— kumoamaan komission riidanalaisen päätöksen, joka on osoitettu Helleenien tasavallalle

— velvoittamaan maksamaan takaisin minkä tahansa suoraan tai epäsuorasti kantajalta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanemiseksi "takaisinperityn" summan korkoineen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteella 24.5.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 3504 lopullinen, joka koskee tietyille Kreikan kasinoille myönnettyä valtiontukea [N:o C16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)] ja jonka Helleenien tasavalta pani täytäntöön, kumoamista

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavat kumoamisperusteet.

Ensimmäinen kumoamisperuste perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen sekä puutteellisiin perusteluihin SEUT 296 artiklan vastaisesti. Erityisesti (i) kyseessä olevalla toimenpiteellä ei varmisteta taloudellista etua Parnithan ja Korfun kasinoille valtion varojen siirrolla, (ii) se ei ole luonteeltaan valikoiva eikä (iii) sillä voida vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä sillä vääristetä tai uhata vääristää kilpailua.

Toinen kumoamisperuste perustuu EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen. Erityisesti: (i) sääntöjenvastainen valtiontuki voidaan periä takaisin yksinomaan varsinaisilta tuensaajilta ja (ii) kyseessä olevasta toimenpiteestä varsinaisesti hyötyvät (kasinoiden asiakkaat) eivät ole samoja henkilöitä, joille takaisinperimismääräys on osoitettu (Korfun, Parnithan ja Thessalonikin kasinot) ja jotka eivät veloittaneet pääsylippujen hintaa.

Kolmas kumoamisperuste perustuu kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen. Kyseessä olevan tuen takaisinperiminen on ristiriidassa (i) luottamuksensuojan periaatteen ja (ii) suhteellisuusperiaatteen kanssa.